

➔ *Mijn huisdier* EN IK

Martine kan geen
dag zonder haar duif

**"Op een keer kwam
De Rooie niet terug
van een vlucht. Ik
heb zó gehuild!"**

Marine (58): "De Rooie en ik, dat was liefde op het eerste gezicht. Mijn man houdt al meer dan vijftig jaar duiven en heeft er tweehonderd, maar met geen enkele ervan heb ik zo'n hechte band als met De Rooie. Door mijn bruggpensioen twee jaar geleden had ik plots veel tijd. Ik begon dan maar de duivenhokken schoon te maken. Ik had nooit begrepen wat er zo speciaal was aan vogels, tot De Rooie in mijn leven kwam. Hij sprong eruit, niet alleen door zijn kleur, maar ook omdat hij enorm tam is. Ik voelde meteen een klik. Als ik de hokken poets, komt hij naar me toe en volgt hij me overal. Ik praat tegen hem en ik merk dat hij luistert. Hij geeft me enorm veel liefde. Toen ik in september met een vriendin op reis was, belde ik elke dag naar mijn man om te horen of alles goed was met De Rooie. En toen ik thuiskwam, ben ik meteen naar hem gaan kijken. De dag dat mijn man De Rooie uitstuurde voor een verre vlucht, stortte mijn wereld in. Alle duiven keerden terug, behalve mijn lieveling. De hele dag heb ik gehuild. Het idee dat ik hem nooit meer zou zien... Dat deed zo'n pijn! Tot hij de dag erna in het duivenhok zat. En toen kwamen er weer tranen, van geluk. Mijn man heeft dan besloten om De Rooie thuis te laten bij de lange vluchten, omdat ik echt niet zonder hem kan. Enkel de korte vluchten doet hij nog mee, omdat die beweging nu eenmaal noodzakelijk is. Telkens als hij terugkomt, sta ik bij de duivenhokken om hem te voederen. Alle andere duiven eten uit potjes, maar De Rooie eet uit mijn hand. Dat is zalig. Er is geen enkel ander dier dat hem ooit zou kunnen vervangen. Ik zie hem elke dag nog een klein beetje liever."

Tekst: Annelies Block. Foto: Joost Joossen.

➔ Ook een bijzonder verhaal over je huisdier? Mail het ons, graag mét foto van jou en je dier, naar oproepen@libelle.be!

